3. Maybelline Arends-Croes over de eerste jaren van de H.B.S.

Een van de eerste leerlingen die later als docent(e) aan de school verbonden werd, was Maybelline Arends-Croes. Zij schreef over de H.B.S., vóór de stichting van het Colegio Arubano, in onze huidige schoolkrant **Colarin,** *jaargang I, no. 3 (maart 1983) de volgende herinneringen aan haar tijd als leerlinge op.*

Rond de jaren '50 was het zo, dat je aparte meisjes- en jongensscholen had. Slechts de openbare en protestants-christelijke scholen waren gemengd. Zoals bekend is ruim 80% van de bevolking Rooms-Katholiek. De katholieke meisjesscholen waren hoofdzakelijk onder leiding van nonnen (soeurs) en de katholieke jongensscholen o.l.v. fraters (frères). De lagere school liep van de 1e t/m de 6e klas. In de 5e klas kregen we Engels en in de 6e Spaans. Na de 6e kon je naar de M.U.L.O. (7e t/m 10e klas), naar de huishoudschool of naar de technische school.
De nonnen en frères waren ontzettend streng en er heerste veel orde en discipline op school. Een paar voorbeelden:
1.) je mocht op het schoolterrein en in de klas geen Papiaments spreken.
2.) je mocht geen cups of propjes papier op de grond gooien (logisch). Het schoolterrein was altijd pico bello.
3.) als meisje mocht je geen mouwloze jurken of blousjes dragen.
4.) In short komen was ten strengste verboden (shorts gebruikte je slechts bij de gym-lessen).
5.) Waren je jurken of rokken te kort, dan moest je naar huis of je kreeg een briefje mee voor je ouders.
6.) Er werd altijd streng gesurveilleerd op het schoolterrein tijdens de pauzes.
7.) De schooltijden waren dagelijks van 8-12 u. en van 1-3.15 u. Slechts de woensdagmiddag was vrij (Zowel voor L.O., M.U.L.O. en H.B.S.). Het schooljaar liep toen van september t/m december; van januari t/m Pasen, en van Pasen t/m juli; augustus was vakantiemaand.
8.) Je mocht niet op de buitenmuur (cura) voor de school zitten. Past niet, staat

niet! Y naturalmente e guynan kier pasa check nan chicksnan (vroeger zeiden we "galiña-nan"), maar we mochten op school niet met jongens praten. Dios libra! Streng verboden, dus zware straf als ze jou ontdekten. En dit gold ook v.v. voor de jongens. We groeiden echt op in een sfeer, in een wereld van meisjes en jongens apart.

Vroeger werd er op zondag ook speciaal een mis gelezen voor schoolkinderen. Zelfs in de kerk moesten de jongens rechts en de meisjes links gaan zitten onder streng toeziend oog van de frères en soeurs. Je mocht niet naast elkaar zitten. "Pena la vida". "Doodzonde!" 's Maandags kregen degenen die de frères en soeurs zondag niet in de kerk gezien hadden een flinke berisping.

In de 7e klas kregen we Boekhouden, Handelsrekenen en Frans als extra nieuwe vakken. Toentertijd bestond er slechts een 3-jarige H.B.S. voor jongens op het Dominicus College ('t huidige La Salle College). In de 7e klas moest de leerkracht m.m.v. het hoofd, de beste leerlingen van de klas selecteren. Deze werden dan extra voorbereid om naar de H.B.S. te gaan. Om je 5-jarige H.B.S. af te maken moest je naar Nederland toe.
Begin '57 (ik zat toen in de 7e klas) kregen we van soeur Dodo (onze roepnaam voor soeur Dorothea - hoofd van het Maria College meisjes-MULO) te horen dat uit 7A en 7B gezamenlijk 12 meisjes, op basis van hun puntenlijst en advies van de leerkracht, gekozen zouden worden om in september 1957 naar de jongens H.B.S. te gaan op het Dominicus College. Het was een hele consternatie, stel je voor, 12 meisjes die naar een jongensschool mochten gaan en met jongens in de klas mochten gaan zitten. Mi shon! Ik zou er niet aan denken. Al die jongensogen op je. Berguenza. Dit klinkt zeker vreemd in jullie oren, maar zo was het nu eenmaal vroeger. Je wist niet beter.

De 12 meisjes werden gekozen en ik had het voorrecht daarbij te behoren. We kregen bij-lessen om ons voor te bereiden om in september naar de H.B.S. te gaan. En ja, de grote dag was aangebroken. Een dag waar we zoveel over gedroomd en gedachten uitgewisseld hadden. We moesten eerst naar het Maria College. Soeur Dodo zou ons dan naar het Dominicus College begeleiden. Daar gingen we te voet, achter soeur Dodo aan, de straat over en naar het Dominicus College. Ik zal het nooit vergeten. We voelden ons zo opgelaten. Daar liepen we als lammetjes achter moeder schaap aan in een vreemde "cunucu", naar een klas en naar de banken in de 4e rij, de meisjes-rij.

Enfin, zo kan ik doorgaan en zoals altijd, alle nieuwigheid en verlegenheid vermindert naarmate je iets vaker doet en er aan gaat wennen. Doordat er geen vast gebouw voor de gemengde H.B.S. bestond, moesten we elk jaar naar een ander schoolgebouw, waar er

toevallig een klaslokaal leeg stond. Zo hebben we achtereenvolgens gedurende onze 5-jarige H.B.S.-loopbaan gezeten op o.a. 't Dominicus College, 't Maria College in een houten barak, in 't natuurkundelokaal van het Maria College, op de Margrietschool en op de bovenverdieping van de Agnes kleuterschool. Het was een complete verhuizing, soms kregen we één uur les in de barak op 't Maria College en vlak daarna les op de verdieping van de Agnes kleuterschool.

De school groeide jaarlijks, want elk jaar kwam er weer een nieuwe 1e klas bij. Je leerde gewoonweg iedereen kennen. Het was ontzettend gezellig en fijn. Het was net een grote familie. De nieuwelingen (1e jaars) werden meteen in de kring opgenomen van de oudere jaars tijdens een gezellig openingsfeest of picnic te Rooi Frances.

We hadden school tot 3.15 u. en toch hadden we tijd om andere aktiviteiten te organiseren, zoals sportwedstrijden tussen de klassen onderling, hersengymnastiek, excursies, carnavalsfeesten, buitendagen met de hele school. We hadden geen ontspanning zoals we die nu kennen. Er was toen geen televisie, er bestonden geen disco's, geen dancings, geen casetterecorders, geen atari, geen watchgames etc. etc. We organiseerden zelf alle feestjes, get-to-gethers. Iedereen nam bijvoorbeeld f. 2,- en dansplaten mee. Degene bij wie de pachanga thuis werd gehouden, moest ervoor zorgen, dat er voldoende soft, cheeweese en pinda's aanwezig waren en dansen maar!, onder scherp toeziend oog van de ouders. Doordat er geen t.v. was, werd er veel meer aan gezelschapsspelletjes gedaan, zoals "Mens erger je niet", dammen, monopoly, kaarten etc. etc en ook waren er sportontmoetingen. We zongen vaak met vriendinnen onder elkaar, schreven schriften vol met liedjes van de radio of plaat, knipten foto's van filmsterren uit tijdschriften en plakten die op onze kasten en muren in onze slaapkamer; we spaarden postzegels, yaberos, deden aan correspondentie (penvrienden). We leerden elkaar (klasgenoten en vriendinnen) nieuwe danspassen aan van de cha-cha-cha, mambo, jive, rock & roll etc. 's Zondags gingen we naar de kerk, naar de beach en soms ook naar de bioscoop. Het grootste gedeelte van onze vrije tijd werd aan huiswerk maken en lezen besteed.

Na de 2e klas H.B.S. moest je kiezen voor de A-richting (boekhouden, handel, talen) of de B-richting (meetkunde, algebra, exact pakket dus).

In 1959 werd de Stichting Middelbaar Onderwijs Aruba in 't leven geroepen (Colegio Arubano) en in 1962 kon men feestelijk intrekken in 't nieuwe gebouw van Colegio Arubano aan de Vondellaan.